

Po zaznajomieniu się z powyższym protokołem Rada Państwa uznała go i uznaje za słuszny zarówno w całości, jak i każde z postanowień w nim zawartych; oświadcza, że jest on przyjęty, ratyfikowany i potwierdzony, oraz przyrzeka, że będzie niezmiennie zachowywany.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Dano w Warszawie dnia 19 czerwca 1981 r.

Przewodniczący Rady Państwa: *H. Jabłoński*

L.S.

Minister Spraw Zagranicznych: *J. Czyrek*

33

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 8 lutego 1982 r.

w sprawie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych Protokołu sporządzonego w Warszawie dnia 18 września 1980 r. w sprawie zmiany i uzupełnienia Umowy między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Węgierską Republiką Ludową o obrocie prawnym w sprawach cywilnych, rodzinnych i karnych, podpisanej w Budapeszcie dnia 6 marca 1959 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 2 Protokołu sporządzonego w Warszawie dnia 18 września 1980 r. w sprawie zmiany i uzupełnienia Umowy między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Węgierską Republiką Ludową o obrocie prawnym w sprawach cywilnych, rodzinnych i karnych, podpisanej w Budapeszcie dnia 6 marca 1959 r., nastąpiła w Budapeszcie

dnia 3 września 1981 r. wymiana dokumentów ratyfikacyjnych wymienionego protokołu.

Powyższy protokół wszedł w życie dnia 4 października 1981 r.

Minister Spraw Zagranicznych: *J. Czyrek*

34

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 27 stycznia 1982 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie urlopów wychowawczych.

Na podstawie art. 186 § 2 Kodeksu pracy (Dz. U. z 1974 r. Nr 24, poz. 141, z 1975 r. Nr 16, poz. 91 i z 1981 r. Nr 6, poz. 23) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 17 lipca 1981 r. w sprawie urlopów wychowawczych (Dz. U. Nr 19, poz. 97) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1:

a) w ust. 1 skreśla się wyrazy: „w zakładzie pracy”;

b) w ust. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) ojciec dziecka, jeżeli matka dziecka uprawniona do urlopu wychowawczego nie korzysta z tego urlopu i wyrazi zgodę na korzystanie z urlopu wychowawczego przez ojca; przepis stosuje się odpowiednio do małżonka pracownicy w wypadkach, o których mowa w pkt 1”;

c) w ust. 3 pkt 3 wyraz „pracownicy” zastępuje się wyrazami: „matki dziecka”;

2) w § 2:

a) w ust. 1 wyrazy: „7 lat życia” zastępuje się wyrazami: „10 lat życia”;

b) dodaje się nowy ust. 2 w brzmieniu:

„2. W razie likwidacji zakładu pracy pracownica może wystąpić o dalszy urlop wychowawczy równocześnie z wnioskiem o urlop wychowawczy, przewidziany w § 1 ust. 1, lub później do czasu rozwiązania stosunku pracy.”;

c) dotychczasowy ust. 2 oznacza się jako ust. 3 i po wyrazach: „ust. 1” dodaje się wyrazy: „i 2”;

3) § 5 otrzymuje brzmienie:

„§ 5. 1. Pracownicy korzystającej z urlopu wychowawczego przysługuje, z zastrzeżeniem § 7, zasiłek wychowawczy:

1) w okresie 24 miesięcy kalendarzowych, licząc od dnia zakończenia urlopu macierzyńskiego lub urlopu na warunkach urlopu macierzyńskiego albo urlopu wypoczynkowego przypadającego bezpośrednio po tych urlopach,

2) do ukończenia urlopu wychowawczego, nie dłużej jednak niż przez okres 36 miesięcy

kalendarszych, jeżeli pracownica sprawuje osobistą opiekę nad więcej niż jednym dzieckiem urodzonym przy jednym porodzie lub nad dzieckiem, o którym mowa w § 2, albo samotnie wychowuje dziecko.

2. W razie przyjęcia na wychowanie dziecka w wieku powyżej 1 roku 24-miesięczny okres uprawniający do zasiłku wychowawczego, określonego w ust. 1 pkt 1, liczy się od dnia, w którym zakończony byłby urlop macierzyński, jaki przysługiwałby pracownicy w razie urodzenia dziecka.”;

4) w § 6:

a) w ust. 2 skreśla się wyrazy: „jednakże w kwocie nie wyższej od przeciętnego jej miesięcznego wynagrodzenia ustalonego według zasad przyjętych do obliczenia zasiłku macierzyńskiego”;

b) dodaje się nowy ust. 3 w brzmieniu:

„3. Zasiłek wychowawczy nie może przekraczać kwoty przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia pracownicy, ustalonego według zasad przyjętych do obliczenia zasiłku macierzyńskiego”;

c) dotychczasowe ust. 3, 4, 5 i 6 oznacza się jako ust. 4, 5, 6 i 7;

5) w § 7:

a) w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) w razie podjęcia w okresie urlopu wychowawczego zatrudnienia lub innej działalności zarobkowej albo w razie pobierania emerytury lub renty, jeżeli wynagrodzenie lub dochód z tych tytułów przekracza łącznie kwotę odpowiadającą najniższemu zasadniczemu wynagrodzeniu miesięcznemu pracowników”;

b) dodaje się nowy ust. 2 w brzmieniu:

„2. Ograniczenia, o których mowa w ust. 1 pkt 2, nie mają zastosowania w razie:

1) przekroczenia granicy dochodu na osobę w rodzinie, jeżeli kwota tego przekroczenia przypadająca na wszystkich członków rodziny pracownika nie równoważy kwoty utraconego zasiłku,

2) gdy pracownik lub jego małżonek został zwolniony od opłacania podatku gruntowe-

go ze względu na liczbę utrzymywanych dzieci.”;

c) dotychczasowy ust. 2 oznacza się jako ust. 3;

6) w § 10 dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) może korzystać z hotelu pracowniczego”;

7) w § 12 dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. Pracownica korzystająca z urlopu wychowawczego z tytułu zatrudnienia w niepełnym wymiarze czasu pracy może podjąć zatrudnienie w wymiarze nie przekraczającym połowy jej dotychczasowego wymiaru czasu pracy.”;

8) w § 15:

a) dodaje się nowy ust. 2 w brzmieniu:

„2. W razie rozwiązania stosunku pracy z powodu likwidacji zakładu pracy w okresie ciąży pracownicy lub w czasie korzystania przez nią z urlopu macierzyńskiego bądź urlopu na warunkach urlopu macierzyńskiego albo urlopu wychowawczego, pracownicy przysługuje zasiłek wychowawczy na warunkach i w wysokości określonych w rozporządzeniu.”;

b) dotychczasowy ust. 2 oznacza się jako ust. 3 i po wyrazach: „likwidacji zakładu pracy” dodaje się wyrazy: „a także okres, w którym przysługuje zasiłek wychowawczy przewidziany w ust. 2”;

c) dotychczasowy ust. 3 oznacza się jako ust. 4.

§ 2. 1. Zasiłek wychowawczy na zasadach określonych w § 5—8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 17 lipca 1981 r. w sprawie urlopów wychowawczych (Dz. U. Nr 19, poz. 97), z uwzględnieniem zmian wprowadzonych niniejszym rozporządzeniem, przysługuje za okres od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia również pracownikom, które w dniu tym korzystały z urlopu wychowawczego, a także pracownikom, które nie korzystały z urlopu wychowawczego, lecz spełniały warunki do jego otrzymania i zaczęły z takiego urlopu korzystać.

2. Pracownikom, o których mowa w ust. 1, nie wypłaca się jednak zasiłku wychowawczego, jeżeli okres wypłaty zasiłku byłby krótszy niż 1 miesiąc.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lutego 1982 r.

Prezes Rady Ministrów: gen. armii W. Jaruzelski

35

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 4 lutego 1982 r.

w sprawie ulg podatkowych dla zespołów prowadzących działalność w zakresie produkcji materiałów budowlanych z surowców miejscowych.

Na podstawie art. 11 pkt 1 ustawy z dnia 16 grudnia 1972 r. o podatku obrotowym (Dz. U. z 1972 r. Nr 53, poz. 338 i z 1976 r. Nr 40, poz. 232), art. 20 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 16 grudnia 1972 r. o podatku dochodowym (Dz. U. z 1972 r. Nr 55, poz. 339, z 1976 r. Nr 40, poz. 231 i z 1980 r. Nr 27, poz. 111), art. 7 ust. 4 ustawy z dnia 26 października 1971 r. o podatku gruntowym (Dz. U. z 1971 r. Nr 27, poz. 254 i z 1974 r. Nr 38, poz. 239), art. 8 ust. 1, art. 9 pkt 1 i art. 38 pkt 2 i 4 ustawy z dnia

19 grudnia 1980 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 27, poz. 111) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zespołom zorganizowanym i zarejestrowanym na zasadach ustalonych w przepisach wydanych przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, prowadzącym działalność w zakresie produkcji materiałów budowlanych z surowców miejscowych, zwanym dalej „zespołami”, przyznaje się następujące ulgi podatkowe: